

RESSÒ DE LA PARAULA

Per la vida humana

El proper dia 25 entra en vigor la nova Llei Orgànica que regula l'eutanàsia, permetent-la en determinats casos i circumstàncies.

Aquest fet és greu. No sols per la llei en si mateixa, la pràctica concreta de la qual planteja molts seriosos problemes, sinó, sobretot, per les raons que pretenen defensar-la. És a dir, per la mentalitat en la qual es basa. En definitiva, considerem que és una llei, que, promulgada pretesament per respecte a la llibertat individual, en realitat atempta contra la dignitat mateixa de la persona humana.

Criticar o lluitar contra aquesta llei pot semblar que amb això es pretén entaular una batalla enfront dels legisladors o els polítics que la defensen. No és així, de cap manera. El que es pretén és defensar la vida i la dignitat de la persona. Concretament es pretén precisament el dret a una mort digna.

En aquest cas, com en tants altres, mirem de donar raó de la nostra postura, encara que d'antuvi acceptem que potser no s'accepten els nostres motius, per la senzilla raó que partim de conceptes de «dignitat humana, llibertat, drets humans», diferents. La nostra voluntat continua sent, no «vèncer», sinó convèncer mitjançant el diàleg. I no per aconseguir una major influència o poder, sinó perquè desitgem salvar l'ésser humà. Desitgem salvar en concret la persona humana en la seva integritat i, d'una manera particular, la persona humana feble i sofredent.

Què és l'eutanàsia? Com passa en el cas de l'avortament intencionat, es pot vestir amb paraules més o menys suaus, però en definitiva l'eutanàsia és una acció del metge, que busca provocar la mort del pacient, a fi d'evitar-li un sofriment. L'eutanàsia pretén solucionar el sofriment matant al qui pateix.

Volem oferir en positiu la postura de l'Església, secundada per la ciència, la intel·ligència, el coneixement de la realitat i la competència d'un gran nombre de professionals i associacions internacionals del món de la salut.

Pretenem una mort digna per a aquella persona que pateix i es troba en un estat terminal de la seva vida. Què entenem per «una mort digna»?

—La mort «més digna» és aquella que és acceptada i assumida lliurement, després d'una informació clara sobre l'estat de salut i els possibles tractaments.

—És aquella que es dona havent rebut tota l'atenció sanitària possible per a la sanació, sense l'aplicació de tractaments desproporcionats (aferrissament terapèutic), però, si és el cas, amb l'administració de les cures pal·liatives correctes per a l'alleujament del dolor.

—És la mort esdevinguda en circumstàncies de respecte i afecte, si pot ser amb la companyia

d'éssers estimats i amb l'atenció espiritual adequada, segons la fe i les conviccions pròpies.

Per què l'eutanàsia i no es promou el tractament de cures pal·liatives? ¿No serà que en defensar l'eutanàsia ens estem traient un pes de sobre?; ¿no serà que ens molesta que el malalt que sofreix al nostre costat constitueixi una càrrega, personal i econòmica, per a nosaltres, per a la societat?; ¿no serà que l'eutanàsia és la solució més fàcil, còmoda i rendible?

La mort és el moment en què es posa en joc la gran qüestió del sentit de la vida. I és la fe allò que il·lumina aquesta decisiva qüestió: què significa viure, morir, emmalaltir, sofrir, treballar, gaudir, créixer, estimar, etc. Per això la mort ha de ser l'acte «més humà», el moment que demana preparació remota i, si pot ser, consciència present.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No trencar la canya esberlada

La Tradició profètica ens convida a «no trencar la canya esberlada i no apagar el ble que fumeja»¹, i això sempre, però especialment en temps d'incertesa i patiment com els actuals, té una força impressionant, i implica un compromís ferm, civil i eclesial, amb les persones que estan en situacions de major vulnerabilitat i pobresa.

Les persones més grans de les nostres societats han patit, i estan patint, especialment en aquest temps. Per a no ser atesos, soledat, abandonament, menysteniment, són realitats que sovint envolten els nostres avis.

L'Església, en fidelitat a Jesucrist, vetlla i procura que es reconegui la dignitat intrínseca, ontològica, de cada

persona en qualsevol circumstància de la seva vida.

Somio un món molt més conforme al Regne de Déu, on les persones no són valorades per la seva rendibilitat, on la veritat transita per camins amples, on el perdó obre forrellats d'esclavatges i allibera, on la humilitat té carta de ciutadania i el proïsme és un germà i no un competidor, on cada ma-

tí dono gràcies pel nou dia amb totes les seves oportunitats.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ Is 42,3.

ECO DE LA PALABRA

Por la vida humana

El próximo día 25 entra en vigor la nueva Ley Orgánica que regula la eutanasia, permitiéndola en determinados casos y circunstancias.

Este hecho es grave. No solo por la ley en sí misma, cuya práctica concreta plantea muy serios problemas, sino, sobre todo, por las razones que pretenden defenderla. Es decir, por la mentalidad en la cual se basa. En definitiva, consideramos que es una ley, que, promulgada pretendidamente por respeto a la libertad individual, en realidad atenta contra la dignidad misma de la persona humana.

Criticar o luchar contra esta ley puede parecer que con ello se pretende entablar una batalla frente a los legisladores o los políticos que la defienden. No es así, en absoluto. Lo que se pretende es defender la vida y la dignidad de la persona. Concretamente se pretende precisamente el derecho a una muerte digna.

En este, como en tantos otros casos, intentamos dar razón de nuestra postura, aunque de antemano aceptamos que quizá no se acepten nuestros motivos, por la sencilla razón de que partimos de conceptos de «dignidad humana, libertad, derechos humanos», diferentes. Nuestra voluntad sigue siendo, no «vencer», sino convencer mediante el diálogo. Y no por lograr una mayor influencia o poder, sino porque deseamos salvar el ser humano. Deseamos salvar en concreto la persona humana en su integridad y, de un modo particular, la persona humana débil y sufriente.

¿Qué es la eutanasia? Como ocurre en el caso del aborto intencionado, se puede vestir con palabras más o menos suaves, pero en definitiva la eutanasia es una acción del médico, que busca provocar la muerte del paciente, a fin de evitarle un sufrimiento. La eutanasia pretende solucionar el sufrimiento matando al que sufre.

Queremos ofrecer en positivo la postura de la Iglesia, apoyada por la ciencia, la inteligencia, el conocimiento de la realidad y la competencia de un gran número de profesionales y asociaciones internacionales del mundo de la salud.

Pretendemos una muerte digna para aquella persona que sufre y se halla en un estado terminal de su vida. ¿Qué entendemos por «una muerte digna»?

—La muerte «más digna» es aquella que es aceptada y asumida libremente, tras una información clara sobre el estado de salud y los posibles tratamientos.

—Es aquella que se da habiendo recibido toda la atención sanitaria posible para la sanación, sin la aplicación de tratamientos desproporcionados (encarnizamiento terapéutico), pero, si es el caso, con la administración de los cuidados paliativos correctos para la atenuación del dolor.

—Es la muerte ocurrida en circunstancias de respeto y afecto, a ser posible con la compañía de seres queridos y con la atención espiritual adecuada, según la fe y las convicciones propias.

¿Por qué la eutanasia y no se promueve el tratamiento de cuidados paliativos? ¿No será que al defender la eutanasia nos estamos quitándonos un peso de encima? ¿no será que nos molesta que el enfermo que sufre a nuestro lado constituya una carga, personal y económica, para nosotros y para la sociedad? ¿no será que la eutanasia es la solución más fácil, cómoda y rentable?

La muerte es el momento en que se pone en juego la gran cuestión del sentido de la vida. Y es la fe lo que ilumina esta decisiva cuestión: qué significa vivir, morir, enfermar, sufrir, trabajar, gozar, crecer, amar, etc. Por eso la muerte ha de ser el acto «más humano», el momento que requiere preparación remota y, a ser posible, consciencia presente.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

La pastoral familiar catalana es reuneix

Dissabte 5 de juny, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, va tenir lloc la reunió ordinària dels delegats de Família i Vida de les diòcesis amb seu a Catalunya, la primera de forma presencial, després de les restriccions per la pandèmia.

Presidí la reunió el bisbe Agustí Cortés, encarregat de l'àmbit de la pastoral familiar a la CET. Hi participaren els delegats de Barcelona, Terrassa, Sant Feliu de Llobregat, Girona i Urgell. Els delegats compartiren les diferents iniciatives diocesanes amb

motiu de l'Any Família *Amoris Laetitia*, que clourà amb la trobada mundial de les famílies a Roma el juny de 2022. Es preveu que amb motiu de la Festa de la Sagrada Família, el proper mes de desembre, quan la situació sanitària estigui més estabilitzada, es podrà realitzar alguna acció comunitària amb la celebració d'una setmana especialment dedicada a la família.

A continuació, els delegats reberen informació sobre la llei de l'eutanàsia que entrarà en vigor aquest mes de juny. Presentà el tema el delegat de Pastoral de la Salut de Sant Feliu de Llobregat, Mn. Xavier Sobrevia, que oferí als delegats una didàctica i brillant exposició sobre la llei que entrarà aviat en vigor i les seves implicacions ètiques i morals. També va presentar el document *Declaració d'instruccions prèvies i voluntats anticipades*. Els delegats reflexionaren sobre aquesta delicada temàtica i acordaren la confecció d'un tríptic informatiu divulgatiu conjunt per a ser distribuït a les parròquies de la Tarraconense.

Nou local del CPL al Seminari

Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona, va beneir el nou local que ocupa el Centre de Pastoral Litúrgica (CPL), a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, carrer Diputació 231, el passat 7 de juny.

El trasllat des del carrer Nàpols, la seu dels últims set anys, permet al CPL una col·laboració més estreta amb l'Ateneu Universitari Sant Pacià i amb l'Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis*, així com ser més accessible a laics, religiosos i preveres que participen en les activitats formatives desenvolupades a l'edifici del Seminari.

Aquell mateix dia, el CPL va realitzar l'Assemblea General Ordinària on va aprovar l'exercici econòmic de 2020 i la **incorporació de sis nous membres a l'entitat**. Per ser membre del Centre cal que el seu Consell ho proposi, el candidat o la candidata ho accepti i obtingui el vot favorable de dues terceres parts de l'Assemblea, mitjançant votació secreta. Així ha estat amb les noves incorporacions, entre les quals destaquem la d'**Elisenda Almirall**, laica de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, com a membre del Consell de la revista *Galilea.153*. Elisenda treballa al Departament de Patrimoni del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i col·labora amb l'equip de SantfeliuJove.

FOTO: ANTONI M. C. CANAL

Els altres nous membres són:

- **David Álvarez**, prevere de l'arxidiòcesi de Barcelona, membre del Consell de la revista *Missa Dominical*;
- **Martirià Brugada**, prevere de la diòcesi de Girona, col·laborador a la Col·lecció «Sants i Santes»;
- **Carles Cahuana**, prevere de la diòcesi de Terrassa, membre del Consell de la revista *Missa Dominical*;
- **Jordi Font**, prevere de la diòcesi de Girona, vicepresident de l'Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis*;
- **Maria Guarch**, laica de l'arxidiòcesi de Barcelona, treballa a la redacció del CPL i és secretària del Consell de la revista *Missa Dominical*.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

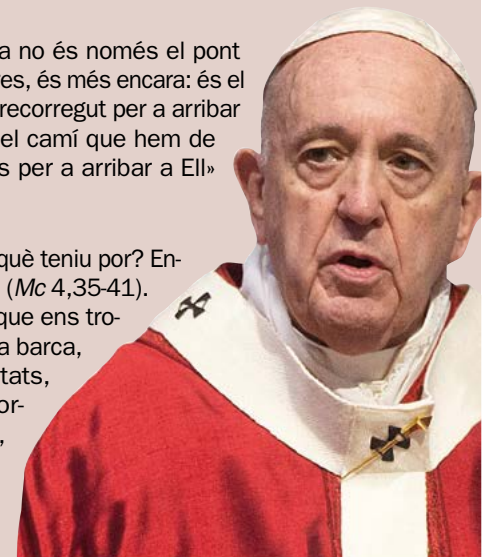

@Pontifex: «Per als creients, la “germana aigua” no és una mercaderia: és un símbol universal i una font de vida i salut. Molts germans i germanes tenen accés a poca aigua i potser contaminada! És necessari garantir l'aigua potable i el sanejament per a tots» (22 de març).

@Pontifex: «Quantes vegades, ocupats o indiferents, hem dit: “Senyor, tornaré a Tu més tard... Avui no puc, però demà començaré a resar i a fer alguna cosa pels altres”. En la vida sempre tindrem coses que fer i excuses que presentar; ara és temps de tornar a Déu» (23 de març).

@Pontifex: «Maria no és només el pont entre Déu i nosaltres, és més encara: és el camí que Déu ha recorregut per a arribar a nosaltres, i és el camí que hem de recórrer nosaltres per a arribar a Ell» (25 de març).

@Pontifex: «“Per què teniu por? Encara no teniu fe?” (Mc 4,35-41). Ens hem adonat que ens trobem en la mateixa barca, fràgils i desorientats, però alhora importants i necessaris, cridats a remar tots junts» (27 de març).

Pelegrinatge pel territori de l'Hospitalitat de Lourdes

Davant la impossibilitat de poder pelegrinar a Lourdes aquest mes de juny, l'Hospitalitat de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa proposa que la Mare de Déu es faci present a cada diòcesi a través d'un «Pelegrinatge pel territori». Aquest pelegrinatge es porta

rà a terme a les delegacions presents a tota la Província Eclesiàstica, del divendres 25 al diumenge 27 de juny i consistirà a reproduir els actes més característics que es realitzen en els pelegrinatges al santuari de Lourdes.

Els actes del divendres 25 de juny es faran a la Diòcesi de Sant Feliu de

Llobregat, els del dissabte 26 de juny a la Diòcesi de Terrassa i els del dissabte a la nit i diumenge 27 de juny a la Diòcesi de Barcelona.

Les celebracions del dia 25 al nostre bisbat seran concretament les següents:

- 12 h, Missa de benvinguda a Vilafranca del Penedès, presidida pel bisbe Agustí;
- 17 h, res del Sant Rosari a la Parròquia de Santa Maria de la Geltrú, a Vilanova i la Geltrú;
- 19 h, Processó de Torxes i, seguidament, missa a la Parròquia de Sant Joan, a Viladecans.

La cloenda d'aquest peculiar pelegrinatge de tres dies pel territori tindrà lloc diumenge 27 de juny al matí, amb la Missa Solemne a la Sagrada Família, presidida per Mons. Joan Josep Omella, cardenal arquebisbe de Barcelona. Serà un acte de retrobament de tota la família hospitalària al complet, al qual s'assistirà amb invitació personalitzada.

Una iniciativa més, que des de l'organització destaquen, és la d'anar a compartir una estona amb aquelles persones malaltes o amb discapacitats que solen participar en els pelegrinatges.

L'experiència dels hospitalaris és la dels vincles fortíssims que es generen als pelegrinatges a Lourdes, per això, el propòsit que ningú se senti sol, especialment els qui han patit més la pandèmia.

La proposta és concentrar aquesta activitat el dissabte 26 al migdia i compartir a les xarxes socials imatges i vídeos que mostrin aquest esperit de Lourdes.

Basilica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès

Església de Santa Maria de la Geltrú de Vilanova i la Geltrú

Església de Sant Joan Baptista de Viladecans

L'Hospitalitat us convida a participar en el **Pelegrinatge pel territori** Coincidint amb els dies que estariem a Lourdes.

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat
Divendres 25 de Juny de 2021
12:00 Missa de Benvinguda a Vilafranca del Penedès, presidida per Mons. Agustí Cortés, Bisbe de St. Feliu de Llobregat
16:00 Retransmissió del Camí de l'Aigua i de la Llum des de Lourdes pel grup d'stage
17:00 Rés del Sant Rosari a Vilanova i la Geltrú
19:00 Processó de Torxes i seguidament Missa a Viladecans

Bisbat de Terrassa
Dissabte 26 de Juny de 2021
11:00 Missa de la Mare de Déu a Granollers, presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar de Terrassa
12:30 Al llarg de tot el dissabte anirem tots els hospitalaris a passar una estona en companyia d'aquells que ens necessiten.
17:00 Rés del Sant Rosari a Terrassa
18:00 Adoració al Santíssim a Sabadell

Bisbat de Barcelona
Dissabte 26 de Juny de 2021
20:00 Missa i Vetlla de pregària a Badalona

Diumenge 27 de Juny de 2021
10:00 Missa Solemne de cloenda a la Sagrada Família, presidida per Mons. Joan Josep Omella, Cardenal - Arquebisbe de Barcelona
17:00 Retransmissió del concurs "Tens Talent"

Animem a tots els participants a assistir amb el mocador i el polo de l'Hospitalitat
A causa dels moments actuals que vivim l'aforament a la Sagrada Família és limitat, per aquest motiu si voleu participar d'aquesta celebració us heu d'inscriure a la vostra delegacions o a la seu de l'Hospitalitat, email: info@hospitalitat.org. Tlf. 934874009
Els actes seran retransmesos per les xarxes socials de l'Hospitalitat

HOSPITALITAT DE LA MARE DE DÉU DE LOURDES DE BARCELONA, SANT FELIU DE LL. I TERRASSA

AGENDA

Reunió de final de curs del clergat diocesà.

Preveres i diaques del bisbat són convocats, presencialment, el proper dimarts 22 de juny, a les 10.30 h, a la Casa de l'Església, en la darretra trobada matinal formativa del curs.

Convivències amb els seminaristes. Del 27 al 30 de juny, els seminaristes de Sant Feliu de Llobregat, amb el bisbe Agustí Cortés i el seu formador al Seminari, Mn. Joan Pere Pulido, passaran aquests dies a la Seu d'Urgell, coneixent indrets d'interès eclesial, cultural i natural.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. **Lleida:** □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe; sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dimarts [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. sale-

sià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dijous [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Divendres [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-55 / Mt 8,5-17]. **Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell:** □ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975),

prev. fund. de l'Opus Dei; sant Pelai o Pelagí, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 1,13-15; 2,23-24 / Sl 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé, més breu: 5,21-24.35b-43)]. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguret Social i del cos de sanitat; sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvietto, rel. servita.

Diumenge XII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?»

Crist en la tempesta del mar de Galilea (1590), de Jan Brueghel el Vell. Museu Thyssen-Bornemisza, Madrid (Espanya)

La paraula de Déu ens convida avui a l'admiració i a la confiança en Déu. A l'evangeli veiem com es calma la mar només amb la paraula de Jesús: *Calla i estigues quieta. El vent amainà i seguí una gran bonança.* Abans havia subratllat la situació dramàtica que vivien els apòstols: *S'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint.* Hi ha moments que sembla que a Déu no li importen els nostres problemes (llavors i ara): *No veieu que ens enfonsem?* Però Jesús és senyor de la creació i amb una paraula la pot dominar. Ell no és mai lluny de nosaltres tot i que sembli que dorm: *Era a popa dormint amb el cap reclinat.* El poder de Jesús sobre la creació ha d'inspirar, també als deixebles, no solament respecte i estupor sinó sobretot amor i molta confiança: *Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?* La fe del deixeble ha de ser prou madura com per infondre pau i serenitat fins i tot en els moments que sembla que Déu guarda silenci o permet la tempesta.

En aquest sentit, en la primera lectura, Déu fa veure a Job la seva incapacitat per a comprendre els plans de Déu i la seva actuació en la història. Job es vol presentar com igual a Déu, però Déu li fa una sèrie de preguntes i afirmacions que demostren la superioritat de Déu sobre els homes. L'home no ho coneix tot, no ho sap tot: com vol comprendre per què Déu actua en el nostre món d'una forma o d'una altra? Per altra banda, si Déu ho ha creat tot: els mars, les aigües, els oceans vol dir que Déu estima tota la creació; en té una cura especial.

Els deixebles no acabaven d'entendre Jesús. Però com diu Pau, *l'amor que el Crist ens té ens obliga. Hem de reconèixer que un ha mort per tots.* Com a conseqüència que *els qui viuen no visquin per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat.* A Déu li importen els nostres problemes, les nostres lluites, la nostra vida. No és Déu qui falla, sinó nosaltres, la nostra fe i confiança en ell; creiem que Déu hauria d'actuar com nosaltres volem o pensem!

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 38,1.8-11)

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

▶ Salm responsorial (106)

R. *Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.*

Uns comerciants que s'embarcaren / i es feren mar endins / foren testimonis de les obres del Senyor, / dels seus prodigis en alta mar. R.

A una ordre seva es girà un huracà que aixecava grans onades: / es veien al cel, es veien al fons, i, extenuats de mareig, / no es tenien drets, no hi valia res la seva perícia. R.

En les seves penes cridaren el Senyor, / i els salvà d'aquell perill: apaivagà el temporal / i vingué la bonança, / es calmaren les onades del mar. R.

I els va dur fins al port, plens de goig per la calma retrobada. / Que reconeguïn els favors del Senyor, / els prodigis que ha fet en bé dels homes. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,14-17)

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

▶ Lectura del libro de Job (Job 38,1.8-11)

El Señor habló a Job desde la tormenta: «¿Quién cerró el mar con una puerta, cuando salía impetuoso del seno materno, cuando puse nubes por mantillas y nieblas por pañales, cuando le impuse un límite con puertas y cerrojos, y le dije: "Hasta aquí llegarás y no pasarás; aquí se romperá la arrogancia de tus olas"?».

▶ Salmo responsorial (106)

R. *Dad gracias al Señor, porque es eterna su misericordia.*

Entraron en naves por el mar, / comerciando por las aguas inmensas. / Contemplaron las obras de Dios, / sus maravillas en el océano. R.

Él habló y levantó un viento tormentoso, / que alzaba las olas a lo alto; / subían al cielo, bajaban al abismo, / el estómago revuelto por el mareo. R.

Pero gritaron al Señor en su angustia, / y los arrancó de la tribulación. / Apaciguó la tormenta en suave brisa, / y enmudecieron las olas del mar. R.

Se alegraron de aquella bonanza, / y él los condujo al ansiado puerto. / Den gracias al Señor por su misericordia, / por las maravillas que hace con los hombres. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,14-17)

Hermanos: Nos apremia el amor de Cristo, al considerar que, si uno murió por todos, todos murieron. Y Cristo murió por todos, para que los que viven ya no vivan para sí, sino para el que murió y resucitó por ellos. De modo que nosotros desde ahora no conocemos a nadie según la carne; si alguna vez conocimos a Cristo según la carne, ahora ya no lo conocemos así. Por tanto, si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 4,35-41)

Aquel día, al atardecer, dijo Jesús a sus discípulos: «Vamos a la otra orilla.»

Dejando a la gente, se lo llevaron en barca, como estaba; otras barcas lo acompañaban. Se levantó una fuerte tempestad y las olas rompían contra la barca hasta casi llenarla de agua. Él estaba en la popa, dormido sobre un cabezal. Lo despertaron, diciéndole: «Maestro, ¿no te importa que perezcamos?» Se puso en pie, increpó al viento y dijo al mar: «¡Silencio, enmudece!» El viento cesó y vino una gran calma.

Él les dijo: «¿Por qué tenéis miedo? ¿Aún no tenéis fe?» Se llenaron de miedo y se decían unos a otros: «¿Pero quién es éste? ¡Hasta el viento y el mar lo obedecen!»